

חַת־ת לַיּוֹם שְׁנַי פְּרָטִית שְׁמוֹת כ' טֵבֵת, ה'תשפ"ד

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁנַי עִם רִשׁוֹנִי

פְּרָעָה גָזַר שְׁכָל הַבְּנִים הַנוֹלָדִים יִשְׁלְכוּ לַיָּאֹר. מְרִים מִשְׁכַּנְעַת אֶת הוֹרֵיָה עִמָּרָם וְיִזְכְּדוּ לְהַתְחַתֵּן שׁוֹב, נוֹלָד לָהֶם בֵּן וְהֵם מִיַּד הַבְּחִינוּ שֶׁהוּא מִיַּחַד בְּמִינוֹ. יִזְכְּדוּ הַחֲבִיָּאָה אֶת מֹשֶׁה בְּתִבְהָ בַיָּאֹר. בְּתִיָה בַת פְּרָעָה מִצְאָה אוֹתוֹ וְלִקְחָה אוֹתוֹ אֶל הָאֲרָמוֹן.

פְּרָעָה רָאָה שֶׁשְׁפָרָה וּפּוֹעָה לֹא הוֹרְגוֹת אֶת הַתִּינוּקוֹת - הַבְּנִים, וְשָׁאֵל אוֹתָן מִדּוֹעַ הֵם לֹא מְקַשְׁבוֹת לוֹ? שְׁפָרָה וּפּוֹעָה הִסְבִּירוּ שֶׁבְּאִמַּת הַנָּשִׁים הַיְהוּדִיּוֹת לֹא צְרִיכוֹת מִיִּלְדוֹת, הֵן יִלְדוּ אֶת הַתִּינוּקוֹת שְׁלֵהֵן בְּעֶצְמוֹן.

בְּגִלְל מְסִירוֹת הַנֶּפֶשׁ שְׁלֵהֶם, ה' נָתַן לָהֶם שְׂכָר גָּדוֹל מְאֹד. דָּוִד הַמֶּלֶךְ מְגִיעַ מִמִּשְׁפַּחְתָּה שֶׁל מְרִים, וּבְנִיָה שֶׁל יִזְכְּדוּ נִהְיוּ כְּהַנִּים וְלוֹיִם (צְאָצְאֵי מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן).

מִכִּיּוֹן שֶׁהֵן לֹא עָשׂוּ אֶת מֵה שֶׁהוּא בְּקֶשׁ, פְּרָעָה הִחֵל לְחַשֵּׁב עַל רַעִיוֹן חֲדָשׁ. הוּא הִחֲלִיט לְבַנּוֹת בְּתִים לְמִצְרַיִם בְּגֶשֶׁן, מְקוֹם הַמְּגוּרִים שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. הַמִּצְרַיִם יִהְיוּ מְרַגְלִים וְיִמְצְאוּ מְתֵי נוֹלָד תִּינוּק כְּדֵי שְׁיִזְכְּלוּ חֵס וְשְׁלוֹם לְהַרְגוֹ אוֹתוֹ.

עִמָּרָם, שֶׁהָיָה הַמְּנַהֵיג שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חָשַׁב שְׂאוּלֵי לֹא כְּדֹאֵי שֶׁהֵם יוֹלִידוּ עוֹד יִלְדִים, הָיִיתָ וּפְרָעָה הוֹלֵךְ לְהַרְגוֹ אֶת כָּל הַתִּינוּקוֹת בְּכָל מְקָרָה. הוּא אָפְלוּ הַתְּגַרְשׁ מִיִּזְכְּדוּ, וְגַם כָּל שְׂאֵר הָעַם חִיקוּ אֶת מַעֲשָׂיו.

אֲבָל מְרִים אָמְרָה לְאַבָּא שְׁלָה שֶׁהַתְּפָקִיד שְׁלֵנוּ הוּא לְלַדֵּת יִלְדִים, וּמֵה יִקְרָה אֲתָם אַחַר כֵּן זֶה בְּיַדִּים שֶׁל ה'. וְגַם שֶׁפְּרָעָה גָזַר רַק עַל הַתִּינוּקוֹת - הַבְּנִים, אֲבָל אִם לֹא יוֹלְדוּ בְּכָל עוֹד יִלְדִים, לֹא יִהְיוּ גַם תִּינוּקוֹת - בָּנוֹת.

מְרִים אָמְרָה בְּנְבוּאָה שְׁלֵהוֹרִים שְׁלָה יוֹלָד בֵּן שְׁיִזְצִיא אֶת עִם יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם!

עִמָּרָם נוֹכַח לְרִאוֹת שֶׁמְרִים צוֹדֶקֶת, וְהוּא הַתְּחַתֵּן שׁוֹב עִם יִזְכְּדוּ. הַיְהוּדִים הָאֲחֵרִים גַּם הֵם הַתְּחַתְּנוּ.

בְּיוֹם ז' אָדָר, לְעִמָּרָם וְיִזְכְּדוּ נוֹלָד בֵּן! הוּא נוֹלָד מְקֵדָם כְּדֵי שֶׁהַמִּצְרַיִם לֹא יִבְאוּ לְבַדּוֹק מִיַּד וְיִרְאוּ שֶׁהוּא נוֹלָד כְּבָר.

הַקּוֹסְמִים שֶׁל פְּרָעָה אָמְרוּ שֶׁהַתִּינוּק שֶׁנוֹלָד עֲבָשׁוּ יִהְיֶה זֶה שְׁיִזְצִיא אֶת עִם יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם! הֵם לֹא הָיוּ בְּטוֹחִים אִם הוּא יִהְיֶה מְצָרִי אוֹ יְהוּדִי, אֲבָל רָאוּ בְּכּוֹכְבִים שֶׁהוּא יָמוּת בְּגִלְל מִים (ה' בְּאִמַּת אָמְרָ לְמֹשֶׁה שֶׁהוּא יָמוּת בְּגִלְל מִי מְרִיבָה, כְּשֶׁמֹּשֶׁה הִכָּה בְּסַלַּע בְּמְקוֹם לְדַבֵּר). לָכֵן, פְּרָעָה הוֹצִיא פְּקוּדָה חֲדָשָׁה שֶׁכָּל הַתִּינוּקוֹת הַבְּנִים שְׁיִזְלְדוּ יִזְרְקוּ לְתוֹךְ הַיָּאֹר. וְשְׁכָל הַבָּנוֹת יִגְדְּלוּ כְּמוֹ מְצָרִיּוֹת.

כְּשֶׁמִשָּׁה נולֵד, הַבַּיִת הַתְּמַלֵּא בְּאוֹר! יוֹכְבֵד וְעִמְרָם הַבִּינוּ שֶׁזֶה יִכּוֹל לְהִיֵּת הַתִּינוּק שֶׁמֵּאֲחֵר יוֹתֵר יוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל וְיוֹצִיא אוֹתָם מִמִּצְרַיִם! לָכֵן הִחְבִּיאוּ אוֹתוֹ בְּמִשְׁךְ שְׁלוֹשָׁה חֳדָשִׁים, עַד לְזִמְנֵן שֶׁהַמִּצְרַיִם יָבוֹאוּ לְבַדּוֹק אִם כִּבְר נולֵד שָׁם תִּינוּק.

יוֹכְבֵד לָקְחָה תְּבָה שֶׁנֶּעֱשֶׂתָהּ מִחֹמֶר חֲסִין לְמִים (מְרַחֵה זָפֶת מִבְּחוּץ וְחֹמֶר מִבְּפָנִים) הַנִּיחָה אֶת הַתִּינוּק בַּתְּבָה, וְהִחְבִּיֵּאָה אוֹתָהּ בֵּין הַשִּׁיחִים בְּצַד הַנִּילוּס (הַיָּא לֹא שָׁמָּה אוֹתוֹ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, כִּיֹּן שֶׁהַמַּיִם הִיוּ עֲבוּדָה זָרָה שֶׁל מִצְרַיִם) מְרִים הַתְּחַבְּאָה בְּקִרְבַּת מְקוֹם כְּדִי לְרַאוֹת מֶה יִקְרָה.

הַבַּת שֶׁל פְּרַעֲוָה, בְּתִיָּה, לֹא עֲבָדָה עוֹד עֲבוּדָה זָרָה, וְהַחְלִיטָה לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּיֵאוֹר כְּמִקּוֹה כְּדִי לְהִטְהַר וּלְהַתְּפַלֵּל רַק לַה'. כְּשֶׁהָיָה הַשְׁתַּמֵּשָׁה בְּיֵאוֹר לְמִקּוֹה זֶה כִּבְר לֹא הָיָה עֲבוּדָה זָרָה וְהַתְּבָה שֶׁל מִשָּׁה יִכְלָה לְצוּף בְּתוֹךְ הַמַּיִם. תִּכְף וּמִידָ, הַקּוֹסְמִים שֶׁל פְּרַעֲוָה אָמְרוּ לְפְרַעֲוָה שֶׁהַתִּינוּק כִּבְר בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וּפְרַעֲוָה בָטַל אֶת הַגְּזָרָה.

בְּתִיָּה רָאָתָה אֶת הַתְּבָה וְרָצְתָה לְרַאוֹת מֶה יֵשׁ בְּפָנִים. הַעוֹזְרוֹת שֶׁלָּהּ אָמְרוּ לָהּ שֶׁזֶה בּוֹדָאי תִּינוּק יְהוּדִי. וְשִׁפְרַעֲוָה יָרְצָה לְהַרְגוֹ, אֲזַי כְּדָאי שֶׁהָיָה לֹא תִסְתַּכֵּל. בְּתִיָּה נִסְתָּה בְּכָל זֹאת לְמִשׁוֹךְ אֶלֶיָּה אֶת הַתִּינוּק וְה' עָשָׂה שֶׁהִיד שֶׁלָּהּ תִתְאַרְךָ בְּאֶרֶךְ שִׁמְסִפִּיק כְּדִי לְהִגִּיעַ עַד לְתִינוּק!

בְּתִיָּה רָאָתָה מִידָ, שֶׁזֶה תִּינוּק מִיַּחַד. הוּא בָכָה וּבְתִיָּה הִרְגִישָׁה רַע בְּשִׁבְלֹו, הַיָּא רָאָתָה שֶׁיֵשׁ לוֹ בְּרִית וְשֶׁהוּא יֵלֵד יְהוּדִי, וּבְכָל זֹאת רָצְתָה לְטַפֵּל בּוֹ.

בְּתִיָּה נִסְתָּה שֶׁאִשָּׁה מִצְרִית תִּנִּיק אֶת הַתִּינוּק, אָבֵל הוּא לֹא רָצָה לְאָכּוֹל מֵאִשָּׁה לֹא יְהוּדִיָּה. מְרִים, שֶׁעֲדִין עִמְדָה שָׁם וְצָפְתָה, שֶׁאֵלֶּה אוֹתָהּ אִם הַיָּא יִכּוֹלֵה לְאַרְגֵּן שֶׁאִשָּׁה יְהוּדִיָּה תֵאָכֵל אֶת הַתִּינוּק. בְּתִיָּה הִסְפִּימָה וּמְרִים רָצָה הַבֵּיתָה מִידָ כְּדִי לְקַרֵּא לְאַמָּא שֶׁלָּהּ!

בְּתִיָּה שֶׁאֵלֶּה אֶת יוֹכְבֵד אִם הַיָּא יִכּוֹלֵה לְשַׁלֵּם לָהּ עַל זֶה שֶׁתִּנִּיק אֶת הַתִּינוּק. כְּמוֹכֵן שִׁיּוֹכְבֵד הִסְפִּימָה! יוֹכְבֵד נִתְנָה הַרְבֵּה תְרוּצִים לְבְּתִיָּה, לְמָה הַתִּינוּק צָרִיךְ לְהִשְׁאֵר אִתָּה וְכִי הוּא נִשְׁאֵר בְּבֵית עַד שֶׁהוּא הָיָה בְּעֶרְךָ בֶּן 12. יוֹכְבֵד לְמַדָּה אוֹתוֹ לְהִיֵּת יְהוּדִי טוֹב, בְּהַמְשִׁךְ הַיָּא כִּבְר הִיָּתָה חִיבַת לְהַחְזִיר אוֹתוֹ לְבְּתִיָּה, שֶׁהַתְּנַהֲגָה אֶלָּיו כְּמוֹ בֶּן. בְּתִיָּה קִרְאָה לוֹ מִשָּׁה - לְמִשׁוֹת מֵהִיָּאוֹר, "כִּי מִן הַמַּיִם מְשִׁיתֵהוּ".

תְּהִלִּים / יוֹם כ' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים צ"ז - ק"ג

בְּאַחַד מֵהַפְּרָקִים הַנֶּאֱמָרִים הַיּוֹם, יִשְׁנו פְּסוּק: "הִרְיעוּ לָהּ כָּל הָאָרֶץ" - כָּל הָעוֹלָם יִשִּׁיר לָהּ! מוֹבָא בְּחִסְדוֹת, שֶׁהַמַּלִּים "הִרְיעוּ לָהּ כָּל הָאָרֶץ", הֵן רֵאשִׁי תְבוֹת הַלְכָה. כְּשֶׁאֲנַחְנוּ מְצִיִּתִים לְהַלְכָה, בְּדָרֶךְ שֶׁה' רוֹצֵה שֶׁבָּהּ יִהְיוּ הַדְּבָרִים, זֶה כְּאֵלוֹ כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ שֶׁר לָהּ!

תְּנִיָּא / לְקוּיֵי אֲמָרִים פְּרָק י"ב (כ' טַבַּת שְׁנָה מְעוֹבֵרַת)

לְמִרוֹת שֶׁהַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית שֶׁל הַבִּינוּנִי לֹא יִכּוֹלֵה לְעַבֵּר עֲבֵרוֹת, הַיָּא כָּל הַזְּמַן מְנַסֶּה! זֶה כְּאֵלוֹ שִׁישׁ מְכוֹנָה בְּצַד הַשְּׁמַאֲלִי שֶׁל הַלֵּב, שֶׁמִּמְשִׁיכָה לְהַמְצִיא כָּל פְּעַם דְּבָרִים חֲדָשִׁים שֶׁהָיָה רוֹצֵה, לְנִסּוֹת עֲבֵרוֹת חֲדָשׁוֹת, אוֹ דְבָרִים לֹא טוֹבִים חֲדָשִׁים לְחֹשֶׁב עֲלֵיהֶם. זֶה שׁוֹלַח אֶת כָּל הַרְגִישׁוֹת הָאֵלֶּה לְמַח כְּדִי לְחֹשֶׁב עֲלֵיהֶם, אָבֵל הַבִּינוּנִי מִמְשִׁיךְ לְהַאֲבֵק וּלְהַבְרִיחַ אוֹתָם!

הָאִם זֶה לֹא קִשָּׁה לְהַלְחֵם כָּל הַזְּמַן? ה' נוֹתֵן לְבִינוּנִי זְמַן מִיַּחַד שֶׁהוּא לֹא צָרִיךְ לְהַלְחֵם עִם הַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית.

בְּזִמְנֵן הַתְּפִלָּה, יִשְׁנו כַּח מִיַּחַד מִשְׁמִים הַנִּקְרָא "מוֹחִין דְּגִדְלוֹת" כְּשֶׁהַכַּח נִמְצָא, וְאָדָם קוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע בְּכוֹנָה יִכּוֹלֵה לְהִיֵּת לוֹ כְּזוֹ אֵהָבָה חֲזָקָה לָהּ, כְּמַעַט כְּמוֹ הָאֵהָבָה שֶׁל הַצְּדִיק! עַד שֶׁזֶה עוֹלָה עַל גְּדוּתוֹ לְתוֹךְ הַחֲלָל הַשְּׁמַאֲלִי שֶׁל הַלֵּב, בְּמִקּוֹם שֶׁבוֹ נִמְצָאת הַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית. הַנֶּפֶשׁ הַבְּהֵמִית כָּל כֶּךָ

נכנעת, עד שהיא נופלת לתרדמת ומפסיקה להעלות את כל הרגשות הלא טובים האלה. אבל כשהכח המיוחד שהיה בשעת התפלה מסתלק, הנפש הבהמית מתעוררת שוב ובאה עם רצונות חדשים.

היום יום / כ' טבת

האדמו"ר האמצעי אמר פעם ביחידות למישהו:

בששני אנשים מדברים יחד על עבודת ה', הנשמות שלהם עוזרות אחת לשניה! בגלל שבתוך כל אחד מהם, זה כמו שיש שתי נפשות אלקיות (שלפעמים קוראים להם נשמה או יצר טוב) הנלחמות נגד הנפש הבהמית (יצר הרע)!

אנו לומדים כעת בתנאי על דרכים לעזור לנפש האלוקית שלנו לנצח את הנפש הבהמית.

ב"היום יום" לומדים על דרך נוספת לעשות זאת, להתחבר ולהצטרף עם יהודי נוסף. כאשר אומרים "שני יצר טוב כנגד יצר הרע אחד" מדבר על האפן שבו כל אחד מהיהודים מדבר עם חברו. היצר הטוב של האדם השני, ישמח מאד לעזור לחברו ולהצטרף ליצר הטוב שלו. אבל היצר הרע הוא אגואיסט, הוא לא מנסה לעזור לאדם אחר. לכן היצר הרע של כל אחד עומד בפני עצמו. כאשר ישנם שנים מול אחד, ישנו סכוי גדול יותר להצליח במלחמה נגדו!

ספר המצוות / מצות עשה קצ"ד

המצוות היומית, **מצות עשה קצ"ד**, היא שגנב צריך לשלם חזרה את כל מה שגזל (אם הדברים שגנב השתנו, הוא צריך לשלם את שוי הדבר לאדם שגנב ממנו).

רמב"ם / הלכות גזלה ואבדה פרקים י"ג, י"ד, ט"ו

ברמב"ם היום לומדים על השבת אבדה.

פרק י"ג - מלמד איך למצוא את הבעלים של דבר שמצאנו. בירושלים היה נהוג שהיתה אבן גדולה (אבן הטוען) עליה עמדו אנשים והכריזו על מציאות שמצאו.

ישנה הלכה שאם מוצאים חפץ ולא יודעים למי הוא שיה, יש לשמור עליו עד שיבוא אליהו הנביא עם משיח ויאמר מה לעשות עם החפץ.

פרק י"ד - מלמד כי כאשר ממתניים להחזיר חפץ, יש לטפל בו כדי שלא יתקלקל. לדגמה: אם מצאנו משהו שנעשה מעץ, יש לודא שהוא לא ירקיב.

פרק ט"ו - מלמד מתי אין צורך להשיב משהו. אם הבעלים התיאש שלא ימצא זאת לעולם. למשל, אם אדם אבד חפץ בים, או בחול בחוף הים, הם לא מצפים למצא את החפץ עוד.

דרכי החסידות / כ' טבת

היום הוא יום היארצייט (הלולא) של הרמב"ם.

כלנו יודעים שהרמב"ם כתב את ספר המצוות ועוד ספרים הנקראים "רמב"ם - היד החזקה". הרמב"ם גם כתב עוד ספר מאד מפורסם שנקרא "מורה נבוכים". בזמן הרמב"ם להרבה אנשים היו שאלות על יהדות, והספר הזה עזר להם להבין איך לעבוד את ה'.

הַרְבֵּי אוֹמֵר שְׁחִיב לְהִיּוֹת קָשֶׁר בֵּין הַרְמַב"ם לְבֵין הָאֲדָמוֹ"ר הַזְקֵן, הַיּוֹת וְהִיאֲרָצִיט שֶׁל שְׁנֵיהֶם הוּא בְּהַפְרֵשׁ שֶׁל מְסַפֵּר יָמִים אֶחָד מִהַשְּׁנֵי. קָשֶׁר אֶחָד מְאֹד קָל לְמַצּוֹא:
הַרְמַב"ם כָּתַב אֶת "הִיד הַחֲזָקָה" שֶׁמְלַמֵּד אוֹתֵנוּ אֶת הַהֲלָכוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה, וְאֶת "מוֹרָה נְבוֹכִים" שֶׁמְלַמֵּד כִּיצַד לְעִבּוֹד אֶת ה'.

הָאֲדָמוֹ"ר הַזְקֵן, כָּתַב אֶת ה"שְׁלַחַן עָרוּךְ" שֶׁמְלַמֵּד אוֹתֵנוּ אֶת הַלְּכוֹת הַתּוֹרָה, וְאֶת סֵפֶר "הַתְּנִיָּא" שֶׁמְלַמֵּד אוֹתֵנוּ כִּיצַד לְעִבּוֹד אֶת ה'.

הַרְבֵּי אוֹמֵר שֶׁהַיּוֹם הוּא יוֹם מֵתָאִים לְעָרֹךְ הַתּוֹעֲדוֹת לְחֲזֹק אֶת לְמוֹד סֵפֶר הַמְצֻוֹת לְרַמְב"ם, לְעֲצָמָנוּ וְלְאַחֵרִים.